वनलक्षणसद्भावादतिरिक्तसोमस्यानुष्ठातारः प्रातःसवनन्नाप-गच्छन्ति॥

धयद्वतीष्वृतु मरुच्छस्त्रस्य विद्यमानत्वात्तत्प्रयुक्तं गुणं दर्श-यति। "मरुत्वतीषु कुर्व्वन्ति। तेनैव माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति" इति। मरुतो हि माध्यन्दिनसवनसम्बन्धिनः। तत्र हि त-दीया ग्रहा आम्नाताः। यन्माध्यन्दिने सवने मरुत्वतीया गृह्यन्त इति श्रुतेः। अतो मरुत्वतीषु स्तोत्रकरणेन माध्य-न्दिनसवनलक्षणसद्भावात् अतिरिक्तसोमेन कामितमाध्यन्दिन-सवनन्नापगच्छन्ति॥

अतिरिक्तसोमानुष्ठानप्रकारं विधत्ते। "होतुश्चमसमन्नू-यन्ते। होतानुशꣳसति। मध्यत एव यज्ञꣳ समादधाति" इति। दशसु चमसेषु मध्ये योऽयं होतुश्चमसः तमादावति-रिक्तसोमेन पूरयित्वा पश्चात् अन्यान् पूरयेत्। अत्र होतैव शस्त्रं पठेत्। अत एव सूत्रकार आह, ऐन्द्रावैष्णवं होतानु-शंसति इति। एवं कुर्व्वन् यज्ञं मध्यतः समादधाति। अन्यूना-तिरिक्तं सवनद्वयं समीकरोति यथा सन्धिदोषो न भवति तथा करोतीत्यर्थः॥

अथ माध्यन्दिनसवनविषयं प्रायश्चित्तं विधत्ते। "यस्य माध्यन्दिने सवने सोमोऽतिरिच्यते। आदित्यं द्वितीयसवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौरिवीतꣳ साम भवति। अति-रिक्तं वै गौरिवीतम्। अतिरिक्तं यत्सवनस्यातिरिच्यते [२]। अतिरिक्तस्य शान्त्यै" इति। यद्गौरिवीताख्यं साम तच्चाचरति-